

## یافتن فروتنی در اتحاد

ما آموختیم که چه زمانی باید بر روی اصول پافشاری کرد و چه زمانی بهتر است برای حفظ اتحاد کوتاه آمد، با این باور که در نهایت این خداوند مهربان است که همه چیز را تحت کنترل دارد.

پاک زیستن فصل ۱، "چرا در انجمن باقی می مانیم."

در بهبودی و خدمات NA ما با عقاید گوناگون روبرو می شویم. درست است که همه ما در یک مسیر قرار گرفته ایم و بر روی یک هدف مشترک کار می کنیم، اما در نهایت جایگاه هر یک از ما در این جاده متفاوت است. برای مثال بعضی از ما، قدم ها را طی چند سال کار می کنیم اما برخی دیگر، هر ماه یک قدم را کار می کنند. بعضی گروه ها رأی گیری می کنند، و برخی دیگر براساس اجماع تصمیم می گیرند. با راهنمایی پیشکسوتان خود رویکردی را در پیش می گیریم که برای مان کار می کند. این کاملاً طبیعی است که باور کنیم که کارها را درست انجام می دهیم. از آنجا به بعد فقط یک لغزش کوچک نیاز است تا باور کنیم که تنها راه درست متعلق به ماست و این یک شیب لغزنده به سوی خودپسندی و حق بجانب بودن است.

پذیرش اینکه اعضا نقطه نظرات متنوعی دارند و هر یک ابزار برنامه را به گونه ای متفاوت به کار می گیرند، به ما در درک تفاوت بین اتحاد و همسانی کمک می کند. با همه اینها برای خوردن یک سیب راه های مختلفی وجود دارد. ما یاد می گیریم که جبهه خود را انتخاب کنیم و این فکر که همیشه درست عمل می کنیم را رها کنیم. یکبار یک راهنمای عاقل می گفت: "ترجیح می دهی حق با تو باشد یا ترجیح می دهی آدم خوشحالی باشی؟" از نشانه های بلوغ در بهبودی این است که بدانی چه وقت محکم بایستی و چه وقت کوتاه بیایی. ما می آموزیم به این فرآیند که بار همیشه محق بودن را از دوش ما برمی دارد، اعتماد کنیم. ما کم کم به خیر و خدایی که در NA پیدا کرده ایم اتکا می کنیم. ما با حق اشتباه دادن به دیگران - و به خودمان - اتحاد را به گروه ها و روابط خود می آوریم، از حق بجانب بودن و چسبیدن به باورهای مان دوری می کنیم.

زمانی که احساس مخالفت و لجبازی دارم، می توانم نفس عمیقی بکشم و حق بجانبی را رها کرده و کنار بکشم. با تسلیم آرام، با هدف اتحاد به دنبال فروتنی و درک دیگران خواهم بود.